

REFLECT

Ursuline Zusters
Generalate
Rue Musin 1
1210 Brussels

September 2014

Beste Zusters en aangesloten leden,

Sedert augustus 2014 worden er overal in België evenementen georganiseerd om de "GROTE OORLOG TE HERDENKEN". De herinnering aan deze wreedheden, de honderd duizenden mensen die gedood werden, burgers even goed als soldaten, en de ellendige omstandigheden van de bevolking, zijn nog steeds levendig en aanwezig vandaag. Gedurende die oorlog, 1914-1918, vochten er Engelse, Canadese,

Nu ligt de nadruk van deze herdenking op het brengen en bewaren van de VREDE.

De oorlog was een moeilijke tijd voor

Tildonk. Het Duitse

bezettingsleger verbleef gedurende ongeveer drie maanden in het klooster. Ondertussen stond het Belgisch leger aan de andere kant van het kanaal en vocht tegen hen.

In het klooster kregen en meer dan 500 Duitse soldaten en 87 Belgische soldaten medische hulp. Onder andere werden de meeste ramen in onze gebouwen gebroken.

Op dat tijdstip hadden de Zusters een diepe ervaring van Onze Lieve Vrouw.

Indische en Congolese soldaten in België.

Zelfs nog vandaag kunnen er meer dan 200 kogelgaten geteld worden op één van onze binnenmuren. Er bestaat nog steeds een crucifix en een klein beeldje van Onze Lieve Vrouw dat niet beschadigd werd.

Zou het mogelijk zijn dat Pastoor Lambertz, 45 jaar na zijn dood, voor zijn stichting de bescherming bracht van Onze Lieve Vrouw van Smarten? De zusters

zagen dit altijd als een mirakel, en ook andere mensen dachten hetzelfde.

Laten we dus vurig en met een groot geloof bidden tot onze dierbare Stichter en Onze Lieve Vrouw van Smarten, en vragen dat zij ons zouden begeleiden tijdens het komend Algemeen kapittel. Laten we ook om vrede bidden voor de hele wereld.

(Zr. Bernadette Uytterhoeven)

Omdat een aantal zusters mij vroegen om wat nieuws te sturen, denk ik dat het nu een goede gelegenheid is om u iets meer te laten weten over mijn huidige zending als

volkeren die verplicht ontheemd werden. De inspiratie wordt gevonden in het mededogen en de liefde van Jezus voor

de armen en de uitgestotenen. Dit mededogen spoort hen aan om het lijden van de armen te verlichten door hen hoop en waardigheid te schenken. JRS engageert zich om aan de zwaksten, vooral de vluchtelingen, een geestelijk en concreet antwoord te geven, door hen gastvrijheid te verlenen en een stem te zijn voor de stemlozen, want het pleit ook voor gerechtigheid ten voordele van de stemlozen.

Ursuline die met de Jezuiten werkt ten voordele van vluchtelingen.

Sinds 1 augustus 2014 werk ik bij de Jezuiten dienst voor Vluchtelingen (JRS). Het is een katholieke NGO van Jezuiten die zich inzetten voor vluchtelingen over de hele wereld. Haar zending is het begeleiden, dienen en verdedigen van de rechten van vluchtelingen en andere

Omdat deze waarden zo dicht liggen bij de waarden die onze Moeder Angela Merici inspireerden, en als ik denk aan wat onze Constituties voorstellen in nummer 28, "We geloven dat de missie van onze Congregatie vervuld wordt om het even waar één van onze zusters gestuurd wordt", ben ik er sterk van overtuigd dat het voor ons, Ursulinen, het een manier is om de oproep van vandaag te beantwoorden

en naar de armen toe te gaan, en zorg te dragen voor hun menselijke noden. Het is een manier om ons mededogen in praktijk te brengen, net zoals onze Moeder Angela wilde dat wij vrouwen van mededogen zouden zijn. De omstandigheden die ik hier vind zijn deze waarin we zouden kunnen zeggen dat er niets gedaan kan worden, en toch... vorige zondag toen de pastoor mij voorstelde in de kerk, riepen de mensen uit: « Vrede is teruggekeerd, de Zusters zijn terug ». Het was lang geleden dat de mensen zusters hadden gezien, en veel jonge mensen weten zelfs niet eens wat het betekent om zuster te zijn.

Wat doe ik nu concreet, en waar ben ik? Ik ben in Masis, 80 kilometers van Goma, maar om die afstand te overbruggen heb je vier uur nodig met de auto tijdens het droogseizoen en een volledige dag of zelfs twee dagen, tijdens het regenseizoen. Deze zone was betrokken in de oorlog sinds 1990; in feite zijn alle oorlogen in de DRC hier begonnen. In mijn afdeling bevinden er zich 7 kampen voor ontheemde personen, en de Jezuiten hebben daar scholen opgericht. Ook op andere plaatsen steunen zij scholen, om zo gelegenheid te geven aan ontheemde personen om onderwijs en onderricht te genieten. De JRS steunen 105 scholen, en al deze scholen zijn gelegen in kampen voor ontheemde personen of niet

ver daarvandaan. Maar deze scholen hebben ook nood aan iemand om hen te begeleiden door de leraars te helpen om aan hun leerlingen het vereiste niveau van onderwijs te geven, evenals het ondersteunen van zeer kwetsbare kinderen en hen aan te moedigen om te studeren. Er zijn verschillende problemen in deze scholen, vooral omdat de meeste kinderen geen huizen hebben. Hun huizen kun je zien op de foto's. We moeten proberen om hen

weer hoop te geven, want soms moeten zij van het ene naar het andere kamp trekken, op zoek naar een veiligere omgeving; weer anderen richten zich tot gewapende groepen omdat ze denken dat ze met hen beter af zijn. Dus loop ik geregeld door de kampen om hen te groeten, mij te tonen en hen te verzekeren van mijn steun. We beschermen de meisjes zoveel als we kunnen, want zij zijn de eerste slachtoffers van verkrachting door de gewapende groepen. JRS voorziet in onderwijs voor volwassenen, om hen te

helpen hun persoonlijke verantwoordelijkheid te ontwikkelen; dat is de reden waarom we moeders begeleiden bij het mandenvlechten en de vaders bij houtbewerking. Vele kinderen zijn naakt en ondervoed, want het is moeilijk om op de velden te werken want de rebellen verschuilen zich overal. We werken met enkele organisaties van de Verenigde

Naties (UNHCR, Artsen zonder Grenzen), en de Monuc zijn hier ter plaatse. Als het nodig is, staan de soldaten van de Verenigde Naties klaar om ons te evacueren, want deze zone is eigenlijk wel gevaarlijk.

Er is een enorme en fascinerende hoeveelheid werk die we moeten verrichten, en tegelijkertijd, kan er hier niets gebeuren zonder de hulp van het gebed. Er zijn verschillende uitdagingen en ook een aantal weerzinwekkende scènes. Woensdag bracht een vader ons zijn vijf jaar oude dochter, die op een afschuwelijke wijze verkracht werd door gewapende troepen. Ons werk bestaat erin om in dit geval het kind naar Artsen zonder Grenzen te brengen. Indien er een speciale operatie nodig is, zal een van ons haar naar Goma

begeleiden. Dergelijke scènes hebben zich hier al voorgedaan.

We zullen in januari met 5 zijn in ons team. Ter plaatse zijn we nu met drie (een Zuster van de Goede Raad die hier vóór mij kwam uit Tanzania, een priester voor de parochie en ikzelf). We verwachten nog twee Jezuïeten die in januari ons zullen vervoegen. Ik ben betrokken bij het onderwijs en de financiële administratie, terwijl de andere zuster werkt in verband met de sociale en psychologische aspecten; dit houdt in om te luisteren naar ontheemde personen, de ouderen te begeleiden en hen te helpen om hun hutten te bouwen, vervolgens zorg te dragen voor de zieken en hen te brengen naar de NPO die daar zijn zending heeft. We hebben hier tevens enkele lokale medewerkers; enkele personen die ons helpen en ons ook begeleiden. We worden opgevangen door de JRS en hebben een aantal veldauto's om te gebruiken op de plaatsen waar we met een auto kunnen rijden. De MONUC (UN zending in de DRC) brengt elke week verslag uit over de veiligheidstoestand, om ons te laten weten of we ons kunnen verplaatsen of niet. De telefoon werkt soms, maar we gebruiken radio's voor onze communicatie. We zijn voortdurend op onze hoede. Elke maand heb ik de mogelijkheid om een weekend te rusten in Goma, en wanneer ik niet terugkeer naar Goma, geef ik wat instructies aan de jongeren van de parochie of aan moeders. Ik geef toe dat ik nu risico genomen heb in mijn leven, maar het is een risico in het licht van het leven. **"God zal wonderbare zaken doen op zijn tijd... want voor jou**

wil Hij niets, behalve jouw vreugde”
(Raadg.8,9 ; Regel 10,18: Angela Merici).

Een hele grote 'dank-je-wel' voor jullie steun en eenheid in gebed, Zuster Espérance Hamuli

INTERNATIONALE DAG VOOR ALFABETISATIE:

Op 8 september 2014 vierde de Ursuline Convent Middle School, Fudi samen met Asha Kiran Shelter Home de internationale dag voor alfabetisatie. Het doel was het

voor hoe het gebrek aan basisonderwijs een struikelblok is voor duurzame ontwikkeling.

De voornaamste gast moedigde de kinderen aan om alles in het werk te stellen om goed te studeren en zich op hun doel te blijven richten. Onderwijs is de sleutel tot succes in het leven. Samen met belangstelling voor onderwijs, motiveerde hij de kinderen om vaardigheden te ontwikkelen die tot een beroep zouden leiden. Drie van onze leerlingen spraken over het belang van onderwijs, vooral bij meisjes. Meisjes met een opleiding vormen een baken in de familie en de maatschappij. Stilletjesaan worden mensen zich bewust van het belang van onderwijs.

belang van het onderwijs in het licht te stellen voor duurzame ontwikkeling, zoals die wordt voorgesteld door UNESCO. De heer Lal Sing Kurilchi, welzijnswerker voor het district, Khunti was de voornaamste gast. De heer Ansari, werker voor de kinderbescherming, Khunti was de eregast.

Na de opvoering inspecteerden de twee welzijnswerkers het opvangtehuis en verklaarden zich heel tevreden met de set-

De kinderen voerden een sketch op om de voordelen van het onderwijs in het leven te benadrukken. De sketch bracht op een ontroerende manier naar

Survey Report

S.N	Village	No. of Families	Number of illiterates in each village			
			Female	Male	Girls	Boys
1.	Fudi Bada Toli	270	65	55	65	85
2.	Fudi Kumar Toli	786	209	178	185	129
3.	Fudi Kusum Toli	302	22	10	00	00
4.	Silda Bada Toli	187	32	25	10	24
5.	Kalamati Tiril Toli	224	15	25	12	18
6.	Pandhan Toli	64	72	39	03	05
7.	Kaparla	253	27	18	00	05
8.	Hutar	250	26	10	00	00
9.	Darih Orontoli	30	50	30	00	00
10.	Darih Teli Toli	52	20	05	02	07
11.	Rai	75	65	45	05	15
12.	Ghaghara	40	05	07	06	03
13.	Giarappa	120	80	90	50	60
14.	Chalangi Munda Toli	68	40	50	00	00
15.	Ghunsuli	600	200	100	50	90
16.	Kanadih	45	30	10	03	02
Total population		3366	958	697	391	443

up en de regeling voor het welzijn van de bewoners. Onze kinderen komen uit 16 dorpen rond de Ursuline Middle school en het Asha Kiran opvangtehuis.

Voor 8 september kregen de leerlingen uit het 6, 7 & 8ste jaar de opdracht om een overzicht te maken van de 16 dorpen - dit om de alfabetisatiegraad van de dorpelingen vast te stellen. Het verslag van hun onderzoek wordt hierbij gevoegd en het toont aan dat meer dan 50% van de dorpelingen nog steeds analfabeet zijn ondanks het overheidsprogramma: **VERPLICHT LAGER ONDERWIJS VOOR ALLEN tegen 2015**. We koesteren het plan om elke analfabeet te alfabetiseren. We

willen onze studenten er ook bij betrekken door te stelregel te gebruiken: **Elk leert een**. Onze studenten zouden een persoon in hun omgeving kunnen leren om zijn/haar naam te schrijven, lezen en te ondertekenen. Dit zou een belangrijke bijdrage zijn door onze kinderen voor de campagne voor alfabetisatie. We zijn blij om te kunnen aankondigen welke de website is van het Asha Kiran opvangtehuis. www.Ashakirankhunti.org

Onze weldoeners, belangstellenden en zij die het goed met ons menen hebben toegang tot informatie en nieuws over het opvangtehuis Asha Kiran, een deel van de Ranchi Ursuline Society. Zr. Julia George

Zoals u weet vierden we in augustus het Eeuwfeest van onze Congregatie in Noord

Amerika. In Winnipeg vierden onze zeven zusters dit samen met Zuster Margaret en de heer Wade Lawrence, hun financieel adviseur, die een speciale lunch voor de zusters organiseerde. Bij dezelfde gelegenheid vierden we tevens het 70jarig

kloosterjubiläum van Zuster Maria De Pape. Onze diepste gelukwensen voor onze zusters bij die gelegenheid. We danken hen

voor hun dienst aan de Congregatie en verzekeren hen van onze gebeden.

In augustus kwamen de congregatieleidsters uit de Verenigde Staten samen in Nashville, Tennessee, voor de jaarlijkse Bijeenkomst van de LCWR (LeiderschapsConferentie van Vrouwelijke Religieuzen). Zuster Margaret van het congregationeel leiderschapsteam (Algemeen Bestuur) en de Zusters Catherine Talia en Judith O'Connor uit de VS waren

de bijeenkomst werd gegeven doorliep de Bijbelgeleerde Zuster Nancy Schreck, OSF enkele gebeurtenissen uit de lange Bijbelse geschiedenis van God aan het werk met mensen in het mysterie van duisternis. Ze wees erop dat het beheersen van duisternis tijd vraagt en zei: "Alles wat we moeten doen is vragen dat het mysterie van de duisternis ons leert, om de duisternis te

volgen waarheen het ons leidt, en intiem te worden met het duister."

Tijdens de bijeenkomst gaven de medewerkers van de LCWR meer uitleg aan de leden over hun werk met de bisschoppen afgevaardigd door de Congregatie

ook aanwezig. Het thema van de bijeenkomst was "Het heilig Mysterie geopenbaard in ons Midden." Tijdens een reflectie die bij de opening van

voor de Doctrine van het Geloof om een hervormingsmandaat uit te voeren. De zusters gingen akkoord om hun gesprekken met de bisschoppen verder te zetten.

